

Pressemelding

Oslo, 11.05.2017

Kontakt: Erik Lahnstein, tlf. 905 62 893

Ingen grønn gjennomføringskraft

23. november 2015 varslet Høyre, Frp, KrF og Venstre etableringen av investeringsfondet Fornybar AS. Fondet skal kanalisere statlig investeringskanal til industriutvikling som kan bidra til reduserte klimagassutslipp.

Forslaget til revidert nasjonalbudsjett for 2017 er fjerde budsjetterunde hvor regjeringen kommer tilbake til Stortinget uten noe konkret forslag til hvordan fondet bør innrettes eller noen tidsplan for videre fremdrift. Siden forrige budsjetterunde er eneste avklaring at fondet skal ligge i Stavanger og at eierskapet flyttes fra Olje- og energidepartementet til Næringsdepartementet.

– Skal vi få ned klimagassutslippene og etablert nye grønne arbeidsplasser må regjeringen komme ut av gruble- og vegringsfasen. Vi må drive utviklingen av nye grønne markeder raskere fremover og regjeringen må stille opp med effektive kapitalvirkemidler, slik som lovet for to og et halvt år siden, sier Erik Lahnstein, administrerende direktør i Norges Skogeierforbund.

Manglende politiske rammevilkår var en sentral årsak til nedleggelsen av den veldrevne cellulosefabrikken på Tofte i 2013. Nå er det Norske Skog som sliter. Bunnlinjen til selskapets to lønnsomme og veldrevne norske fabrikker ville vært om lag 150 millioner kroner sterkere om de hadde hatt rammevilkår som i Sverige.

– Det er provoserende når norske politikere har så god tid, når vi ser at viktig industri legges ned og flagges ut, sier Lahnstein.

Gjennom Statens pensjonsfond utland har Norge investert om lag 20 milliarder i svensk og finsk treforedlingsindustri, noe som medvirker til at det nå gjennomføres nyinvesteringer der på om lag 50 milliarder kroner. For disse rent finansielle plasseringene er det et normalt lavt avkastningskrav.

Til sammenligning er avkastningskravet for de industrielt motiverte investeringene som skal skje gjennom Investinor i praksis opp mot 20 prosent. Resultatet er at mindre enn 100 millioner kroner er investert i norsk treforedling.

– Vi bruker de statlige kronene til å finansiere våre utenlandske konkurrenter, mens vi her hjemme bruker tiden på å utrede, sier Lahnstein.